

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« Velikovec, Koroško

Rokopisi naj se na strani lista napišejo, da naj bo prazna.

Rokopisi se ne vrača. Dopisom je treba za oddajo priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

Ljubljana

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—
za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsa kokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravnishtvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 27. maja 1920.

Št. 24

Možje in žene, fantje in dekleta!

Važen čas glasovanja se bliža. Pridno poročajte svojemu staremu znancu »Miru«! Spravite ga v vsako slovensko hišo! Zahtevajte ga v gostilnah, zahtevajte ga v trgovinah! Kdor hoče naš denar, mora imeti tudi naš list! Denar pošljite upravništvu »Mira« v Prevalje. Pristavite, ali je nov ali star naročnik.

Denar.

Z- V zadnjem času sem pisal članka »Denar«, »O devizah, valutah in o borznem poročilu«. Na podlagi teh člankov pa hočem tu pa tam v »Miru« prav na kratko poročati, kako se vse to od dne do dne menja in zakaj. Treba je, da vedo naši ljudje nekaj resnega o denarju itd., da jim ne bo treba vsem čenčam verjeti.

Borza v Curihu. Najprej, kaj je novega na curiški borzi, ki je v denarnem oziru najbolj merodajna.

14. maja so plačevali za 100 jugoslov. kron 3.60 frankov; za 100 nemško-avstr. kron 2.90 frankov; za 100 čeških kron 9.80 frankov.

Pred vojsko smo imeli Jugoslovani, Avstrijci, Čehi isti denar — danes je, kakor pove jasno borzno poročilo, češki največ vreden, potem pride jugoslovanski in na vse zadnje avstrijski.

Kaj pravijo »Freie Stimmen« k temu?

Dunajska borza. Deviza na Zagreb je stala 14. maja 152—164 avstrijskih kron! Kaj se to pravi?!

Avstrijski trgovec, ki je kupil 14. maja za 100 jugoslov. kron žita itd. v Jugoslaviji, je moral plačevati 152—164 nemško-avstrijskih kron.

Jugoslovanska valuta, t. j. denar je stal istega dne na Dunaju 575—625 avstr. kron. S tem denarjem je menjen novi jugoslovanski dinar, za katerega damo mi Jugoslovani, ki smo živeli prej pod Avstrijo, 400 kron — Avstrijci pa morajo dati 575—625 kron.

Podlistek.

Naš plebiscit v luči vere in morale.

Saint-germainška mirovna pogodba določa za takoimenovano celovško kotlino plebiscit ali ljudsko glasovanje. Ljudstvo naj samo izjavi, hoče li pripadati državi SHS ali avstrijski republiki. To je za nas »fait a compli« ali dano dejstvo, s katerim moramo računati. Oddaja glasov za Jugoslavijo, oziroma neudeležba pri bodočem glasovanju, propagandno delo, oziroma mirovanje (pasivna resistenca) naših agitatorjev, je vprašanje vesti ali, kakor pravijo učenjaki, etično (moralno), npravstveno vprašanje. To velja tembolj za katoličana, posebno ako gre obenem za verske interese.

I.

Ali naj grem takrat glasovat za Jugoslavijo, ali naj ostanem raje doma in se zadržim pasivno? Z drugimi besedami, ali je dovoljevno, pri našem glasovanju igrati ulogo »neutralca«, ki misli in trdi, da je vseeno, ali in kako kdo glasuje? Ali je torej naš plebiscit v luči morale in vere popolnoma indiferentna zadeva (zadeva za katero se nam ni treba brigati)? So sicer dejanja, ki se z ozirom na moralne kvalitete (kakovost) in abstracto (sam na sebi) indiferentna n. pr. hoditi, stati. Ni ga pa čina, ki bi mogel biti, če je izvršen vedoma in prostovoljno, indiferentno in concreto (v zvezi z vsemi okoliščinami). (Tako uči sv. Tomaž Aqu. in večina drugih moralistov. Glej Neldin »Theologia moralis 5«, de principiis

Ali ni naravnost smešno, če hecajo Avstrijci s tem, če pravijo, mi moramo dati za dinar 4 krome, ko morajo oni dati od 5.75—6.25 kron, t. j. povprečno 6 kron! — Norci so, norci!

Kaj plačamo mi za tuji denar in kaj Avstrijci? Velja za 14. maj 1920.

	Jugoslavija	Avstrija
Za 1 dolar	126—133	205
» 1 angleški funt	640	830
» 100 francoskih frankov	1010	1340
» 100 nemških mark	286—290	468
» 100 lir	690—705	1100

Ni čuda, da je v Avstriji večja draginja kakor pri nas, ko morajo za tuji denar več dati nego mi.

A kaj briga to naše hecarje, glavna stvar je lagati, kajti njih parola je: »Lügen, lügen und noch einmal lügen!«

Pisma iz Pariza.

(Lojze Kuhar.)

IV.

Pariz, 1. maja 1920.

Denar — drobiž.

Tudi v Parizu je izgubil, Bog in še nekateri že vedo kam, ves drobiž, tako da je problem in sicer vreden truda, videti še kak drug denar, kot papir za 5 ali 10 frankov. Ker je tak položaj neznosen za dolgo dobo, so si modri ljudje znali poiskati imenitnih izhodov.

Najbolj pravilno so rešili to vprašanje v trgovinah. Tu so se kratkomalo cene »malo« zvišale, tako da pod 5 frankov (mi tujci besedo frank, ki pomeni 12 kron v slovenskem jeziku, zelo zelo spoštljivo izgovarjamo) sploh ne moreš dobiti ničesar. Ako torej vsaka stvar, tudi najmanjša stane 5 frankov, potem drobiža vendar ni treba, to je enostavno.

Gostilne so izdale svoj drobiž in sicer vsaka zase v obliki okroglih izrezkov trdega papirja, na katere so zapisane vsote, koliko velja, ali,

kot je običajno v boljših restavrantih, v obliki »plehnastih« ploščic. Ako si bil tako nesrečen, da si moral zamenjati kak bankovec v taki gostilni, so ti nametali tega drobiža tja in sedaj si zaklet, da moraš ta denar zopet v tej gostilni zapraviti, ker ga nikjer drugod ne sprejmejo. Kdor pa obeduje v raznih gostilnah, ta je pa tako srečen, da ima veliko vrst »denarja« pri sebi in mora imeti pri sebi vedno knjižico in svinčnik, da si zapiše tja ulico in hišno številko in obliko denarja te gostilne, ker nevarnost je velika, da bi se pri tej mnogoštevilnosti vendar ne spozabil.

Storili so se še bolj enostavni koraki. Ako na tramvaju ali pa na podzemeljski železnici »Metro« nimaš drobiža, potem ti zamenja čisto mirno z voznimi listki. Tramvajev je več vrst, več vrst metrojev in ako se moraš voziti po vseh, si lahko tega denarja mnogo nabereš in sedaj si zopet zaklet, da se moraš večkrat peljati, ker z voznimi listki ne moreš povsod »plačati«, akoravno so se nekateri izjavili, »da iz ozirov težkega položaja domovine« sprejemajo kot denar v plačilo vozne listke. Na nemajhen odpor pri občinstvu je naletelo prakticiranje tistih, sicer vlevažnih ženkec, ki sedijo v majhnih uticah širom Pariza, v okroglih stolpičih — pred polno mizo časopisov za razprodajo. Časopisi so po 10 ct., to se pravi, da moraš imeti drobiž. Ako ga nimaš, te ta gospa zavrne, »ker ona samo drobiž sprejema«, ali ti pa »ven da« — kaj pa? ne denar, ampak kup časnikov. Da si človek s take vrste denarjem, ki je zelo nepraktičen in jako obširen, ne more pomagati nikjer, je razumljivo. Na ta način bi si pomagal vsak. Čevljar bi nametal kosov usnja, gostilničar bi v zameno še nanosil jedil in branjevke na trgu bi menjavale s krompirjem in surovim maslom. Pa hvala Bogu, ta način reševanja »problema drobiža« ni uspel.

Tudi pariški berač bo zavrnil, ne surovo, ampak fino in olikano, da je njegova obrt oprta samo na drobiž. Svojega denarja pa pariški berači nimajo, ali če ga imajo, potem bi ga občinstvo z ogorčenostjo moralo zavrnuti, ker ta denar bi lahko ušel ali se razlezal.

pag. 94) in primerjaj Lehmen S. J. Lehrbuch der Philosophie IV. pag. 65.) Človek namreč nikdar ne dela brez namena. Namen pa ne more biti indiferenten, je ali dober, ali pa slab. Isto velja o opuščanju zapovedanega čina. Zakaj opustiti zapovedano dobro je enako slabo, kakor izvršiti zlo.

To velja še bolj o vprašanjih, ki zadevajo javno družabno življenje. Človek mora tu zavzeti neko stališče — ali za ali proti in se temu vsaj trajno ne more odtegniti. V tem smislu so značilne Kristusove besede: »Kdor ni z menoj, je zoper mene, in kdor ne zbira z menoj, raztresa« (Luk. 11. 23). Ali sem torej za Jugoslavijo, ali sem pa proti njej, kaj tretjega ni mogoče. Videli bomo, da je vprašanje našega plebiscita eminentno etično in versko vprašanje, ter se prepričali, da smo v svoji vesti primorani glasovati za Jugoslavijo, ako se nočemo pregrešiti zoper poglavitno čednost pravičnosti, t. j. zoper moralni red, ki nam nalaga troje dolžnosti: do Boga, do samega sebe, ter do bližnjega.

1. Čednost, ki urejuje naše dolžnosti do Boga, odnosno, do božje avtoritete na zemlji, svete cerkve, imenujemo vero ali religijo.

Kulturni boj, napovedan cerkvi v avstrijski republiki od vodje učnega urada, ki se naslanja na močne proti-cerkvene politične stranke, kaže, da je tam vera v skrajni nevarnosti (glej škof. pastirski list od dne 2. febr. 1920). Krški škof opozarja na pretečo nevarnost ločitve cerkve in države. Imelo bo to naravnost katastrofalne posledice (tudi za cerkveno premoženje — ustanove), plačo duhovnikov in cerkvenikov, vzdrževanje cerkvenih in nadarbinskih poslopij itd. Ako bi

pripadla vsled glasovanja cela Koroška Nemški Avstriji, bi takoj začeli sistematično odpravljati slovenski krščanski nauk, slovenske pridige, slovenske spovedi, kar se je v nekaterih župnijah, nahajajočih se pod avstrijsko upravo, že zgodilo. (Marija na Zili, Breza, Gorjane itd.) Te slovenske župnije so dobile čisto nemške dušne pastirje, ki slovensčine niti razumejo ne. Ljudstvo, ki svojih dušnih pastirjev ne razume, se mora v kratkem veri odtujiti. Na ta način bi sovražniki krščanstva pri nas imeli še veliko lažje delo. Kolika sreča za nas, da nam je dana priložnost, navedeni nevarnosti se izogniti s tem, da glasujemo za državo SHS!

Verski interesi so za katoličana življenski interesi in je naša sveta dolžnost, da dosežemo njih uresničenje, tembolj ker religija kot čednost zavzema za božjimi čednostmi prvo mesto. (Glej Müller, Theologia moralis, 9 bib. II. pag. 144). Kdor hoče doseči kak namen, je (eo ipso) tudi dolžan, se poslužiti sredstev, ki služijo v doseg tega namena.

Jeli v Jugoslaviji vera v ugodnejšem položaju? Ko je ljubljanski škof lansko leto obiskal svetega Očeta, so mu Benedikt XV. dali zagotovilo, da za katoliško vero v Jugoslaviji nima strahu, ter izrazili upanje, da se konkordat, sklenjen s Srbijo, razširi na celokupno ozemlje nove države SHS. Vemo, da je omenjeni konkordat za katoliško cerkev zelo ugoden (glej »Čas« 1920 št. I. 3.).

Sv. Oče Benedikt XV. so imenovali Slovence in Hrvate napram jugoslovanskemu poslaniku pri sv. Stolicí »dva bisera«. Rekli so: »s Slovenci in

K temu se je pridružila še pošta francoske republike. Ta izdaja namesto drobiža znamke, ki imajo to prednost, da so že zaznamovane z vrednostjo in to pogubonosno napako — ako služijo kot denar namreč — da so po oni strani gumirani, kar lahko povzroči, da se v žepu sprimejo in da iz dveh ločenih veljav nastane ena. — Sedaj pa so mestni očetje naznanili, da bodo „vrgli v promet“ za 30 milijonov drobiža in — dobe zopet obliko papirja, ki pa ne bo okrogel, ampak na štiri ogle. Sedaj si predstavljate ubogega meščana, ki križari po mestu, nabasan z raznovrstnim denarjem in mučni njegov položaj, kadar v svoji obširni denarnici, ki bo morala imeti obliko kovčka, ne more hitro najti „pravega denarja“, s katerim lahko plača svoj račun. So veliki križi v gospodarskem življenju včasih, toda ljudstvo si ve pomagati in to je dobro.

V domovini pri Vas ste tudi gotovo mimo poštne znamke (še ne, opomb. uredn.), ki so mi v veseljem spominu, in morda boste kmalu bolj srečni, kot mi, saj je vam finančni minister obljubil, da dobiti nov, kovani drobiž, ki bo imel vsaj eno dobroto, da bo državni. Sicer pa lahko posnemate iznajdljive Parižane.

Politični pregled.

Stojan Protić,

minister za konstituantno, se mudi v Zagrebu. Obiskal bo tudi Ljubljano.

Avtonomija

za Srbe, Hrvate in Slovence se obeta in bo tudi izvedena. Vsak rod v Jugoslaviji bo lahko tekmoval v delu za celokupno državo. Prazne so torej nemške fraze o „zatiranju“ Slovencev „pod“ Srbi. Tudi Celovec nam obeta sedaj, ko mu že voda v grlo teče, „avtonomijo“. Mi imamo že davno avtonomijo in celovško lažjavtonomijo ne maramo. Mi smo prosti državljani v kraljevini Slovencev, Hrvatov in Srbov. Na nemške limanice pa se ne bomo vsedli.

Občinski volilni zakon za Slovenijo. Ženske bodo imele volivno pravico.

Občinski volilni zakon za Slovenijo je odobren. Po tem zakonu bodo imele tudi vse nad 21 let stare ženske volivno pravico. Naše ženstvo se ni zastoj organiziralo. Na vseh shodih, ki smo jih prirejali, smo zahtevali žensko volivno pravico. Dosegli smo jo. Pozdravljamo svoje sobojevnice, ki so posebno med vojsko širile jugoslovansko idejo od hiše do hiše. Vsa čast jim! S takimi navdušenimi in za vse dobro vnetimi občinskimi odbornicami bomo prav lahko izhajali in ni nevarnosti, da bi se razvila vojska mož proti ženskam in žensk proti možkim. Živela ženska volivna pravica!

Hrvati je dobila Srbija dva bisera“. Biser je velika dragocenost. Vsakdo ga čuva. Če bi sv. Oče videli v združitvi s pravoslavno Srbijo samo najmanjšo nevarnost, bi bili odsvetovali od te združitve. Kaj pa vidimo? Pozdravljajo jo in blagoslovljajo. Sv. Oče so za nas antoriteta. Če oni kaj pozdravljajo, potem je s tem za nas implicite dana dolžnost, da se zato trudimo, zato delamo, kar oni pozdravljajo. Želja očetova je vdanemu otroku zapoved.

2. Glasovati za Jugoslavijo nam nareka ljubezen do samega sebe, oziroma do svojega rodu. a) Krščanska morala postavlja kot merilo za ljubezen do bližnjega, ljubezen do samega sebe (Luk. 10, 27. 28. Primerjaj Lehmen o. c. pg. 155). Najprej bodi pri tebi urejena ljubezen do samega sebe, potem šele moreš in moraš urediti ljubezen do bližnjega. Čeravno smo kot Adamovi otroci vsi ljudje brez razlike narodnosti bratje in sestre med seboj, vendar nismo vsi istega rodu. Res je, da nam krščanska ljubezen veli ljubiti vse narode. Ali najprej moram znati ljubiti svoj rod, potem šele bom znal ljubiti tudi druge narode. Moderni internacionalizem ne odgovarja ne naravnemu pravu ne Gospodovi najvišji zapovedi. Naravnost nemoralno pa je zanikanje svojega rodu, nemoralno in neznčajno tudi naše nemškutarstvo. Pri mnogih temelji na neresnici (če se rojen Slovenec izdaja za Nemca) in tak nemškutar je živa laž. Pri drugih, ki sicer (v teoriji) ne tajijo, da so Slovenci, pa vendar (v praksi) svoj rod zoperstavljajo nemškemu, je to veliko protislovje, izvira iz neke vrste napa. Oboje vrste nemškutarstvo je neznačajnost. Boj duhovnika v svetu je boj proti vsemu,

Iz Nemške Avstrije.

Davki Nemške Avstrije. Nemška Avstrija ima res davke, ki ljudi davijo. „Innsbrucker Nachrichten“ z dne 8. maja poročajo, da je v Lustenau 6 predilnic ustavilo delo, ker so se jim tako ogromni davki predpisali, da podjetja ne morejo izplačati delavcem in uslužbencem zaslužka. Ves obratni kapital morajo namreč dati za davke! — Kmalu bomo iz Nemške Avstrije slišali, da kmetje zapuščajo posestvo, ker je Vermögensabgabe tako velika, da presega dohodke kmeta! Res blažena Avstrija, tam ne znajo ovce striči, ampak kar ubiti. In ubita ovca da samo enkrat volno!

Iz pasa B.

Iz vrbske okolice. Ker so Vrbljani zahtevali znižanje cene za liter mleka na 2 K, je imel dne 25. aprila 1920 v gostilni pri Hoferju v Lipi nemški „Bauernbund“ svoj shod. Ko se je ta otvoril, so bili navzoči kmetje zovoljo tega znižanja razburjeni in začeli groziti s „štrajkom“; Vrbljani so v tem zagledali nevarnost za približajoči se plebiscit in sedaj baje plačujejo mleko celo do 15 K, seveda le zovoljo tega, da bi se kmetom prikupili. Vrbljani imajo pa v srcu drugo misel in šele po plebiscitu jim bodo isto razodeli. Treba je previdnosti, da jim kmetje ne gredo na limance.

Celovec je govoril. Kolikokrat že? Vedno trdijo, da je nemško mesto in hoče k Nemčiji. Za Dunaj ne marajo. Kam bodo pa tega utaknili, ne povejo. Mogoče Dunaj prepustijo Jugoslaviji v zameno za Celovec? Mi Dunaja pa tudi ne maramo z vso njegovo industrijo ne.

Kadar je Celovec govoril pred vojsko, je rekel, da govori v imenu 27.000 prebivalcev. Dne 11. aprila 1920 pa je govoril le še v imenu 22.000 prebivalcev. Kam pa je ostalih 5000 prebivalcev prišlo? Ali Celovec že umira? Ali bodo po pogrebu Celovca razni nemčurji iz cone A in B vozili jajca v Berlin?

Celovec je govoril! Govoril bo še večkrat. Gotovi gospodje delajo z njim kot tisti duhovnik s svojimi farmani, ki je po darovanju okrog oltarja pogledal na darove, se obrnil k ljudem in rekel: „Še enkrat!“ Celovčani bodo tudi tako dolgo govorili, da se bodo enkrat čez noč zbudili v Jugoslaviji. —k.—

Dnevne vesti.

Rožani! Kam pa dne 30. majnika? Vsi gremo v Borovlje. Tam bo velik manifestacijski shod. Govorili bodo priznani domači govorniki. Začetek ob treh popoldne. (Poletni čas.) Po shodu veselica pri Justu. Sodeluje vojaška godba in razni pevski zbori iz Roža. Vstopnina k veselici 3 K. Sosedje z Gor in z obali Vrbskega jezera, pridite še vi!

Za Koroško. Zavedna slovenska oseba na Koroškem je ob priliki obletnice osvoboditve koroških Slovencev iz nemške sužnosti darovala

kar more človeka ponižati. Kaj more edino ponižati človeka? Greh! Kaj ga bolj ponižuje, kakor greh proti naravi? Žival tega ne pozna. Žival ljubi svoj rod — nemškutar ga ubija, žival ljubi svojo kri — nemškutar jo taji in ubija, ptič pozna svoje gnezdo in se vrača k njemu nazaj, — nemškutar se ga sramuje. Zakaj je žival taka? Ker narava tako od nje zahteva; človek edini more ubiti svojo naravo. Vsak nemškutar jo ubija. Kako je to za človeka poniževalno! Kakšno brezmejno morje ponižanja tiči za nas Slovence v nemškutarstvu. Noben drug narod ne pozna tega madeža, te sramote. Izbrišati jo moramo! Božja previdnost nam nudi priliko zato pri glasovanju. Če jo zamudimo, če prekrizanih rok gledamo, kako se drugi trudijo, potem se namenoma ne vstavljamo zlu. V tem tiči potem naš greh. Kazen za greh je smrt, kazen za naroden greh, je narodna smrt. Ljudstvo in duhovnik, ali vidiš, kje je tvoje mesto?

b) Človek je socijalno bitje. V ta namen mu služi jezik. Naravna zunanja vez ljudi istega naroda je skupni jezik (glej Lehmen IV. pg. 237). Kdor zaničuje svoj materni jezik, zaničuje svojo mater, zaničuje svoj rod in se tako pregreši zoper četrto božjo zapoved, katera veli spoštovati in ljubiti svoje stariše in prednike, spoštovati vse naravne vezi, ki nas družijo z njimi. Ali ni taka vez tudi materni jezik? Kako resnične so torej naslednje besede, ki jih beremo v velikonočnem oklicu: „Korošci, vstanite!“, jezik, materni jezik nas veže med seboj, in kdor ta jezik zataji, ta ni vreden matere, ni vreden spoštovanja, on je figa: Kdor svojo mater zataji, ta bo zatajil tudi druge.

(Konec sledi.)

Narodnemu svetu v Borovljah v propagandne svrhe znesek 500 K. Da bi našel mnogo posnemalcev! Pred plebiscitom bode treba delo podseteriti. Tudi Korošci sami moramo nekaj prispevati za svojo popolno in konečno osvoboditev. Bogatejši koroški Slovenci, spomnite se tudi vi ob tej priliki in darujte kaj svojemu narodnemu odboru! Premožnejši rodoljubi iz Slovenije in ostale naše države, priskočite nam na pomoč! Dela je dovolj, manjka le sredstev. Spomnimo se samo na Nemce. Avstrija in Nemčija — država in zasebniki — žrtvujejo milijone za propagando na Koroškem. Boj je hud! Podprite nas gmotno in s tem tudi moralno. Zavest, da ljubite tudi vi to lepo Koroško, nam bo zdatno olajšalo delo. — Darove sprejema Narodni svet v Velikovcu in Narodni svet v Borovljah.

Velikovec. Vedno več kupcev prihaja v prodajalno „koroške gospodarske družbe“ v Laskovih hiši. Blaga je dosti na izbiro.

Dva zdravnika z istim imenom. V Mariboru se nahajata dva zdravnika z istim imenom, „dr. Ipavic“. Da ne bo nepotrebnega popraševanja za enim ali drugim, objavljamo, da ordinira specialist iz Dunaja za ženske bolezni in porodništvo dr. Benjamin Ipavic v Gospodski ulici šte. 46, zdravnik dr. Karl Ipavic pa v Cankarjevi ulici šte. 1.

Že obupavajo. Glančnik iz Št. Štefana pri Vovbrah se je izrazil: „Wir müssen uns fest zusammennehmen, dass wir alle Unschlüssigen gewinnen, sonst sind wir verloren.“ Gospod Glančnik, vse Vaše delo je zastoj, mi imamo že velikansko množino ljudstva za seboj, to so vsakemu dvomljivcu pokazali naši shodi v zadnjem času, kakor n. pr. v Velikovcu in v Pliberku. Damo Vam dober rat, ostanite mirni, da ne boste imeli potem preveč sitnosti in prevelikega mačka.

Čudna uprava. Neki delavec v šentvidskem okraju ni hotel pošiljati svojih otrok v šolo. Treba je bilo, da se pokliče na odgovor. Okrajni glavar dr. Jessernigg v Št. Vidu se ga ni upal kaznovati, ker je organiziran socialist. Obrnil se je telefonično na deželno vladu v Celovcu in vprašal podpredsednika Neutzlerja, če sme kaznovati dotičnega, in Neutzler je odgovoril: „Če drugače ne gre, postopajte po postavi, vendar na Vašo odgovornost.“ Toraj mora v Nemški Avstriji okrajno glavarstvo, tudi če je dana postavna podlaga, šele vprašati zastopnike socialdem. stranke, če sme kaznovati organizirane delavce! Pripoveduje se, da je Neutzler v Celovcu pri deželni vladu radi svojega surovega nastopa tako nepriljubljen, da ga sploh nobeden uradnik ne pozdravlja. Mislili bi, da uradnik — in kot podpredsednik deželne vlade v Celovcu je tudi Neutzler uradnik — postopa ne samo zoper vsakega enako, bodi Peter ali Pavel, ampak da tudi občuje z uradniki tako, da ga bodo spoštovali. Tukaj se zopet kaže, da če pridejo Neutzlerji na višja mesta, da jim raste greben in da se ne znajo vživeti v novo mesto. Za takšno vladu se pa prav lepo zahvalimo!

„Koroško Korošcem!“ Krivica, tudi če tisoč let traja, še ne postane pravica! Tako so rekli v Parizu — gospodom Madžarom, ko so ti hoteli, da bi tudi nadalje vladali nad Slovaki, Romuni, Srbi, Hrvati itd. Ravno tako pa bi rekli v Parizu tudi gospodom Nemcem, ako bi se ti sklicevali na to, da že tavžent let pritiskajo koroške Slovence. Ali Nemci so namazani, oni vejo, da njih dokaz v Parizu nič ne velja, zato tudi ne grejo vprašati za svojo „pravico“, ampak jo dokazujejo našim ljudem. A se bojo vrezali! Tudi mi nismo lanski zajci, da bi šli v vsako past! Tudi mi imamo ušesa, da slišimo, oči, da vidimo in kožo — katere jim nočemo prodati.

Vincenc Šumy pravi, da mu je Koroška srčno priljubljena. Čisto prav so mu namreč milijoni pri Viehverwertungi, katere bi pa morali kmetje plačati.

Nemci v Celovcu vpijejo: „Koroško Korošcem“, lanskega leta pa so vdri v slovenski del dežele nemški in nemškutarški Korošci in iz ljubezni do Korošcev morili, požigali, klali in ropali ter napravili slovenskim Korošcem velikansko škodo in še večjo žalost, strah in skrb.

Oberlajtnant Rauter, poveljnik nemških roparskih band. Dolgo časa so bili folksverovci nastanjeni v gostilni pri Kreutzerju v občini Pokrče. Ne samo, da so tam poklali potom rekvizicije polovico živine, so prišli še pozneje in ukradli pri belem dnevu še 6000 K. S tem pa tem banditom ni bilo še dovolj. Namenoma so hoteli zažgati veliko poslopje, v skednju je že začelo goreti in samo po čudežu se je ogenj ugasnil. Največ kriv na tem je folksverovski nadporočnik Rauter iz Celovca, ki početje svojega „vojaštva“ ni samo odobral, ampak je celo k zločinskemu dejanju hujskal, saj niti to ni zabranil, da so folksverovci v bližini Kreutzerja posilili šolska dekleta. Ker je Rauter Korošec,

bi moral vendar braniti Korošce in vedeti, da stanuje v ugledni in daleč okrog spoštovani hiši. Ali ne bi bila Koroška Reuterja dolžnost, da povrne Krentzerjevimi konja, katerega so odpeljali folksverovci in ki je še sedaj nekje v šentvidskem okraju „skrit“?

Hlače jim bodo kupili. Odkar so se folksverovci vrnili, se je marsikateremu že ohladila vroča folksverovska kri. To pa ni po volji celovškemu hecarjem. Treba jih je nakuriti s koražjo, zato jih sedaj vabijo v Celovec. Šnajtfebre same nič ne pomagajo, če ni pueb za to. Naenkrat hočejo vrnivši se folksverovci v Celovec, da dobijo tam obleko. Glejte, glejte, revna Avstrija, ki nima nobenega blaga, samo ničvreden denar, je tako radodarna, da hoče dati folksverovcem novo obleko. Mi smo pa drugega mnenja. Nem. Avstrija na ta način podkupuje glasove in hoče s tem obdržati te folksverovce pri dobri štimungji, ker se je marsikateri našim razmeram že privadil in bi bil brez tega darila za avstrijsko republiko izgubljen. V Celovcu pa bo odpadlo gotovo za marsikatero še precej bankovcev, saj jih imajo nekateri folksverovci že sedaj vse žepe polne. — Od kod jih imajo?

Dopisi.

Velikovski okraj.

Št. Štefan pri Velikovecu. Sijajna manifestacija za Jugoslavijo. Pred sto leti še ni bila Koroška tako ponemčena. L. 1830. je poznejši škof Slomšek govoril v Blatogradu (Moosburg) slovensko in je rotill slovenske matere, da naj svoje otroke podučujejo v slovenskem maternem jeziku, sicer bodo vas v nemškem jeziku proklinjali. V Celovcu je nastala tudi največja slovenska kulturna družba, namreč družba sv. Mohorja. Do l. 1869. je v Celovcu deloval slavni slovenski pisatelj Anton Janežič. Zavoljo tega boste koroški Slovenci na svojo domovino ponosni in glasujte vsi, soglasno za Jugoslavijo, nobenega izdajice ne sme med vami biti! Za Jugoslavijo imate nadalje glasovati iz gospodarskih ozirov. Vsega ima naša država v obilnosti, žita, vina, lesa, rudnike, nam ni treba hoditi drugam po surovine, to prizna cel svet. Draginja je sicer, kakor po celem svetu, tudi pri nas, ali letos se nam obeta bogata žetev, potem se bo tudi draginja omilila. Končno morate še za Jugoslavijo glasovati iz političnih vzrokov. Avstrija se ne more zdržati, se bo prej ali slej priklopila Nemčiji. Ta pa ima silno sovražnikov zoper sebe, ki nikdar ne bodo pozabili, koliko gorja so njim Nemci prizadeli. Nasproti pa uživa naša Jugoslavija simpatije pri vseh merodajnih velesilah. Lani ste se nam koroški Slovenci in vaši duhovniki in rodoljubi zelo smilili, ki ste bili od Nemcev tako preganjani in ste morali celo deželo zapustiti. Današnji dan mi je priča, kako vi svoje duhovne ljubite, ki ste z njimi prišli semkaj v tako velikih procesijah. Teh svojih dosežanjih voditeljev oklepajte se tudi v teh hudih dneh odločitve! Kdo bo vas inžvaše otroke učil, ako bi morali vaši duhovniki deželo zapustiti? Zatorej bodite pri ljudskem glasovanju vsi edini, možje in mladeniči, žene in dekleta, vsi glasujte soglasno za našo Jugoslavijo! Govornik konča svoj navduševalni govor z besedami:

„Če se moč Slovencev v eno stika, pade sila še tako velika.“

Nato govori g. Pavlica: „Koroško Korošcem“ vpijejo plačane naše poturice, ti ljudje, ki so pred vojsko od Nemcev dobivali podpore za zboljšanje hlevov in pašnikov. Kakšnega mišljenja so v resnici bili, dokazujejo nemški napisi na njihovih gostilnah in trgovinah. Slovenski fantje so padali na raznih frontah, ti naši posili-nemci pa so se stikali doma za pečjo in vpili „Durchhalten!“ Ko je nastala naša Jugoslavija, so ravno ti ljudje postali nakrat voditelji onih tolpe, ki so oropali naša slovenska župnišča in kmetije. „Koroško Korošcem“ in ob enem „mi smo tudi Slovenci“ pridružujejo se ravno isti možje. Ali boste njim verjeli? Izdajice našega naroda so in plačani

agentje za veliko Nemčijo. Ko se je o Veliki noči vršil na skrajni severni naši narodni meji v Kneži lep shod, pisali so nemški časniki, da se je istega shoda udeležil samo možnar in nekaj žensk. Ali bodo v pričo današnjega sijajnega shoda se drznili tako debelo lagati? Zavoljo tega kličem: „Živela koroška Jugoslavija!“ Zadnji govornik je bil g. Čarf iz Velikovca: „Koroško Korošcem“ ta klic zdaj odmeva po nemških časnikih. Kdo pa je nas, Koroške Slovence, mučil skozi dvanajst stoletij, nemški grofje in uradniki. Zakaj so jih pa merodajni možje semkaj v deželo spustili? Zdaj pa imamo same slovenske uradnike in polagoma bodo sami sinovi nas koroških Slovencev sedeli v naših kancelijah. Naši narodni nasprotniki begajo naše ljudstvo, češ Srbom boste našo deželo izročili. Naša Koroška ostane kjer je in je ne bomo kam doli, morda v Albanijo, prenese. V nasprotnih vrstah je tudi mnogo zapeljanih ljudi, te je treba nam s podukom za nas pridobiti. V največjem navdušenju so zborovalci zapustili ta tako sijajno uspeli shod, ki obeta roditi obilega sadu.

v Velikovec. (Mrtev najden.) Ko so ljudje dne 13. maja šli v cerkev, zapazili so blizu Lindenhofa v jarku ležati mrtvega človeka. Javili so to velikovškemu žendarjem. Prišel je tudi san. kapetan dr. Slamnik, ki je konstatal, da je hudodelstvo izključeno in da je smrt nastopila vsled srčne napake. Mrtveca, ki je imel pri sebi nož in 60 srebrnih kron, so prepeljali v mrtvašnico v Velikovec, kjer so ga na to na pokopališču pokopali. Nož in denar so oddali velikovski občini. Mrtyec je baje berač Klem. Kernaus iz Vober.

v Galicija. V občinski pisarni se zglašajo vrnivši se folksverovce, da prijavi svoj prihod. Spomnim ga na nesrečo, ki so jo lansko leto povzročili folksverovci na Koroškem, med drugim pa ga opozorim tudi na rekvizicije v Nemški Avstriji. Folksverovec nato: „Saj ni res, da bi se v Nemški Avstriji rekviriralo — rekvirira se le tistim, ki sami nočejo dati!“ — Kdor zna, pa zna — pa slabo se laže. — Občinski tajnik.

v Pliberk. (Shod.) Na kratko smo že poročali o lepi manifestaciji, ki se je vršila dne 13. maja v Pliberku. Zborovanje se je vršilo na Krekovem trgu. Govorili so: dr. Müller iz Maribora, gđc. Prilaznik iz Šent. Petra, ravnateljica meščanske šole Stupica iz Maribora, poslanec Grafenauer, župnik dr. Arnejc. Vse je bilo navdušeno in burno pritrjevalo požrtvovalnim govornikom. — Popoldan se je vršil v telovadnici ljudske šole koncert, ki je bil tudi jako dobro obiskan, tako da veliko ljudi ni dobilo prostora. Nastopil je domači orkester, ki nekaj zna, trije pevski zbori so se kosali — če za prvenstvo, ne vemo — a brez pomisleka lahko rečemo, da gre prvenstvo dravogradskemu pevskemu zboru, ki lahko nastopi s temi močmi v vsaki koncertni dvorani. A tudi prevaljski in šmihelsko-pliberški sta dobra zbora. Gg. pevovodje se niso zaman trudili. Hvala vsem, ki so pripomogli, da se je slavnost tako sijajno obnesla.

v Grebinjski kloster. (Romanje k Sv. Križu.) Dne 15. majnika smo šli Klosterčani in Grebinčani pod vodstvom domačih župnikov na božjo pot k Sv. Križu pri Črnečah nad Sp. Dravogradom. Bilo nas je okoli 200 romarjev. Med potoma smo imeli božjo službo pri Božjem grobu pri Pliberku, kjer smo občudovali na novo krasno slikano cerkev. Vkljub nalive in grmenju smo prišli proti večeru prav židane volje k Sv. Križu, kjer so nas prav pristrčno in ganljivo pozdravili domači g. župnik iz Črneč. Kmalu na to je imel klosterski župnik pridigo na besede: „Po Mariji k Jezusu“. Med govorom je prosil pridigar Devico Marijo dobrega sveta, katere podoba se nahaja v vnožju sv. Križa na glavnem oltarju, da bi nam koroškim Slovincem izprosila pravo pamet pri plebiscitu, da bi se čutili kot Slovenci in kot takšni se oklenili matere Jugoslavije. Potem so imeli mil. g. tijnjski proš pete šmarnice. V nedeljo je bilo šest sv. maš, dve pridige, ena od g. župnika iz Št. Petra na Štajerskem, z vsebino, da imamo vero povsod brez strahu spozna-

vati, in drugo so imeli domači gosp. župnik na predmet: Sv. Duh tolažnik. Na konec so imeli g. proš slovesno sv. mašo in domači g. župnik pete šmarnice. Vso čast in hvalo zasluži mešani pevski zbor iz Črneč, ki je neutrudljivo in prekrasno pel. Pri šmarničnih pesmih so nekateri romarji ginjani jokali. Sv. zakramente je prejelo okoli 400 ljudi. Prišla je tudi procesija iz Šmihela pri Pliberku in veliko ljudi iz bližnje okolice. Vkljub slabemu vremenu je bila cerkev polna in sicer ves čas božje službe. Vsem je romanje jako dopadlo. Ti, Marija sv. Višarska, ki se častiš tam na stranskem oltarju, in Tvoj Sin na križu na glavnem oltarju, sta magneti, ki nas bosta tudi, ako Bog da, drugo leto zopet k sebi pripeljala. Takrat upamo prav trdno, da bomo že prosti državljani v prosti Jugoslaviji.

v Guštanj. Prav slovesno smo obhajali obletnico Malgajeve smrti. V cerkvi sv. Antona je bila črna peta sv. maša, pri kateri je pel moški pevski zbor. Udeležila se je sv. maše šolska mladina v spremstvu učiteljev. Po sv. maši je bilo vigiljsko opravilo. Nato je nas č. g. dr. Cukala v ganljivem govoru opominjal, s kakšnim junaštvom je prišel nadporočnik Malgaj rešiti nas koroške Slovence. Posebno je povdarjal otrokom, naj se spominjajo svojega rešitelja v molitvi. Potem se je podalo ljudstvo na pokopališče h grobu Antona Ermenca in nekega Srba, katera sta tudi isti dan darovala življenje za našo slovensko domovino.

v Ruda. (Knjižnica.) Slov. dijaška Zveza je tukajšnjemu izobraževalnemu društvu podarila 200 lepih, večinoma vezanih knjig kot novo bogato podlago novi knjižnici, ko je nam nemška „kultura“ uničila prejšnjo knjižnico tako, da ni ostala niti ena knjiga. Slov. dij. Zvezi, posebej še g. cand. phil. Fran-u Sušniku za ves njegov trud se najsrčneje zahvaljuje društveni odbor.

Boroveljski okraj.

b Bilčova. Na Vnebohod so se zbrali narodni odpadniki iz Logevesi, Škofič, Hodiš in so prišli v Bilčova z namenom, da bi motili naš shod ali našo igro. Toda všteli so se; pri nas ta dan ni bilo ne igre ne shoda. Opozarjamo pa naše oblasti, naj bodo pri vseh naših prireditvah na straži in te nemške hlapce primejo s trdo roko, če bi se kdaj drznili motiti naše shode in veselice. Časi so minuli, ko so nas strahovali ti nemškutarski podrepniki, o katerih je celo neki pristni Nemecek rekel: „Als Deutscher liebe ich sie, als Mensch verachte ich sie (kot Nemecek jih imam rad, kot človek jih zaničujem)! Nekateri so trdili, da so ti ljudje imeli orožje pri sebi. Potrebno bo, da si jih naše oblasti malo natančneje ogledajo in poizvedo, kdo jim je dal pravico nositi orožje.

b Bistrica v Rožu. Naši folksverovci pripovedujejo, da pride iz Nemške Avstrije štiritisoč glasovalcev, ki bodo kar poplavili cono A. Še čuda, da ne porečejo, da bodo prišli vsi avstrijski Nemci glasovat. Eden, ki nima niti vinarja premoženja, je rekel, da stavi stotisoč kron, da bodo zmagali Nemci. Mi pa nič ne stavimo, rečemo samo: Cona A je in ostane jugoslovanska. Po glasovanju pa bodo razni folksverovci in izdajalci odleteli v Nemško Avstrijo.

b Bistrica v Rožu. Tukajšnji delavci so napravili dne 1. maja lepo slavnost. Obhod so napravili iz Bistrice v Sveče. Govor je bil v slovenskem jeziku. Večina delavcev bo glasovala za Jugoslavijo.

b Rožek. Dne 28. sušca se je tukaj ustanovilo žensko društvo, ki prav povoljno uspeva. Dne 25. mal. travna je društvo s sodelovanjem šolske mladine priredilo igri „Čašica kave“ in „Teta iz Amerike“. Udeležba je bila dobra. Tudi igralci so zvršili svoje vloge dobro. Vmes so otroci nastopili, z nekaterimi deloma resnimi, deloma šaljivimi deklamacijami, ter zapeli nekaj lepih pesmi. Zlasti ljubk je bil nastop deklie v narodnih nošah, ki so zapele pesmico: „Prišla je miška iz mišnice“. Sedaj pripravlja žensko društvo igro „Tri sestre“, ki bi se imela uprizoriti binkoštno praznike, a se mora preložiti na poznejši čas zaradi romanja na Brezje.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon šte. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica in rezervni zaklad:
okroglo K 50.000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Kup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

Ne morete spati? Niti delati? Imate nervozne bolečine? Občutek zadovoljstva doprinese Vam Fellerjev pravi Elza-fluid. 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 36 K.
Trpite na počasni prebavi? Zaprtju? To zlo se odstrani s pravimi Fellerjevimi Elza-kroglicami. 6 škatljic 18 K. — Zelodec okrepčujoča švedska tinktura 1 steklenica 15 K. Omot in poštnina posebej, a najceneje. Evgen V. Feller, Stubica donja, Elza-trg 67, Hrvatska. D

Gospodarstvo.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. V bilančni seji, ki se je vršila dne 14. maja 1920, je odobril upravni svet bilanco za l. 1919. Vštevanje prenosa dobička iz l. 1918. v znesku 116.354 K 85 vin., znaša čisti dobiček za l. 1919. 3.059.687 K 86 vin. 20. rednemu občnemu zboru banke, ki se bo vršil dne 8. junija 1920, se bo predlagalo poleg raznih dotacij za rezervne fondе itd., izplačati za leto 1919. devetodstotno dividendo 36 kron na delnico. Stanje vlog je zopet znatno naraslo in znaša približno 150.000.000 kron, ostali upniki pa 188.000.000 kron. Z ozirom na dnevno večji promet in zaradi primerne ojačenja lastnih sredstev, se bo predložilo občnemu zboru zvišanje delniške glavnice od 30 na 50 milijonov kron ter pozneje na 100 milijonov kron.

Ponarajeni žigi na bankovcih Nemške Avstrije. Nemški dunajski listi poročajo, da se je posrečilo tatovom ukrasti en pečat za žigosanje nemško-avstrijskih bankovcev iz državne tiskarne in tiskarne trdijo, da je pečat tudi čisto lahko ponarediti. Zato ne sprejema avstro-ogrška banka nobenih novčanic po 10.000 in 1000 K brezpogojno, ampak si izgovori rok 14 dni, da konstatira, ali je bankovec pravi ali ima ponarejen žig. Banke pa zahtevajo od vsakega vlagatelja podpis, da je oddal novčanicu s to številko in ga imajo zanj odgovornega, dokler da se pristnost potom avstro-ogrške banke ne dokaže. — Nemci so se Jugoslovanom smejali, ko smo mi denar žigosali, sedaj pa sami računajo, da bodo imeli par milijard škode s svojim. Kar povzroča še večjo nevarnost, je dejstvo, da se sedaj tudi na Ogerkem in Poljskem denar žigosa pod jako nengodnimi pogoji in vse hiti z denarjem v Nemško Avstrijo in ker je avstrijski denar še več vreden kot ogrski in poljski. Kdor drugemu jamo koplje, sam rad v njo pade!

Novе knjige in časopisi.

„Koroška Zora“. Zveza ženskih društev za Koroško izdaja svoje glasilo, ki se imenuje „Koroška Zora“. Tiska jo tiskarna „Drava“ v Borovljah. Dosedaj so izšli 4 zvezki. Vsebinska je raznovrstna. Cena in naročnina? Toliko tiskovnih napak pa ne bi bilo treba, kot jih ima 4. številka! Članice ženskih društev dobivajo list brezplačno.

„Narodni gospodar“. Dvajset let že izhaja kot polmesečnik „Narodni gospodar“ kot glasilo najmočnejše združene organizacije v Jugoslaviji. Ker se je večinoma oziral bolj na tehnično stran zadrugištva, ni našel list mnogo čitateljev. Razum poslovodij naših zadrug ga je le malokdo čital in še poslovodje ne vsi. Po raznih posojilniških prostorih leži precej nerazrezanih števil. — Z letom 1920. pa je dobil čisto novo smer. Postal je revija za narodno gospodarstvo, socialne politike in sorodne stroke. S tem pa si je odprl vrata v hišo vsakega inteligenta in vsakega, kateremu je želeli, da bi več znal kot vidi čez domači prag. Uredništvo je pridobilo najboljše naše mlade pisatelje, kot poverjenika dr. Gosarja, Ivan Avseneka, najboljšega našega eksportnega strokovnjaka i. dr. Vsebinska prvih treh števil je sledeča: Uredništvo: Kaj hočemo. Dr. ... r: Naše zlo in naša rešitev, Ivan Avsenek: Ruski boljševizem v politiki, gospodarstvu in armadi. Dr. A. Gosar: Politika. Isti: Poljedelstvo v luči socialnega vprašanja. Razne novice: a) Narodno gospodarske, b) socialno politične, c) zadrugištvo. — Če bo znala „Zadruga zveza“ ohraniti list na tej višini, bo storila mnogo za sanacijo države in bo najbolj pospešila prehod v nov družabni red, kateremu je organizacija in nadzorstvo gospodarstva v dosegu narodnega blagostanja glavni cilj. Je najveselejši pojav časnikarstva v novi Jugoslaviji. — Letna naročnina za list znaša 10 K. Naroča se: Zadruga zveza Ljubljana, Dunajska cesta. Mesečna številka obsega 12 strani. —k—

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

V zalogi
Družbe sv. Mohorja na Prevaljah
je izšla knjiga:
Sket-Podboj:
Slov. Sprach- und Übungsbuch
8. Auflage.
Cena vez. 40 K.

Uradi, šole in zavodi, kateri želijo

dobavo drv

za prihodnjo zimo iz Helldorffovega
veleposestva, naj upošljejo

do 15. junija 1920

prijave z navedbo množine v prostornih
metrih na »Upraviteljstvo Helldorffovega
veleposestva v Grebinju«.

Državno nadzorništvo.

Za ovčjo volno zamenjam fin barhent;
dam za 1 kg volne 2 m.
Volno je treba prinesiti s seboj in sem doma ob sredah, sobotah in nedeljah. J. Oswald, Velkovec, kavarna Sparl.

Miši — podgane — stenice — ščurki

in vsa golazen mera poginiti, ako porabljate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim 10 K, za podgane in miši 10 K, za ščurke 10 K, posebno močna vrsta 20 K, posebno močna tinktura za stenice 10 K, uničevalec moljev 10 K, prašek proti mrčesu 6 in 12 K, mazilo proti ušem pri ljudeh 5 in 10 K, mazilo za uši pri živini 6 in 10 K, prašek za uši v obleki in perilu 6 in 10 K, tinktura proti mrčesu na sadju in na zelenjadi (unič. rastl.) 10 K, prašek proti mravljam 10 K, mazilo proti garjam 10 K. Pošilja po povzetju: Zavod za eksport: M. Jünker, Petrinjska ul. 3, Zagreb 27.

Hočete dobro in poceni kupiti?

Najzanesljivejša ura je Suttner-jeva ura!

Nikelnasta, jeklena, srebrna ali zlata ura, vsaka Vas bo zadovoljila! Tudi verižice, prstane in uhane, vsakovrstne darove in potrebščine, kakor: škarje, nože, priprave za britje, šibčnjake, diamante za rezanje stekla, doze za smodke in cigarete, zapestnice itd.

Vse dobro in poceni najdete v ceniku firme

H. Suttner, Ljubljana št. 977.

Ovčjo volno

v večjih množinah kupuje
družba

„IMPEX“

v Ljubljani, Krekov trg 10.

Pismenim ponudbam s ceno je priložiti
mali vzorec.

Hočete obdržati svojo lepoto?
Hočete imeti kakor baržun mehko
kožo? Hočete solčnih peg, mo-
zoljev in ogrcev?

Uporabljajte Fellerjevo pravo „Elza“
obrazno, kožo obvarujočo pomado.
Občudovali in zavidali Vas bodo!
1 lonček 9 K. St. III. močnejše vrste
12 K. K temu Fellerjevo najfiniješe
lilijnomlečno milo 16 K.

Hočete imeti lepe, zdrave lase?

Fellerjeva prava „Elza“-Tannochina
pomada za rast las doseže bujne
lase! Zapreči prhaj in prerano osi-
venje. Zabrani plešo! 1 lonček 9 K.

St. III. 12 K. K temu močno
terovo milo za umivanje glave
8 K. Šampon 1 K. Mazilo za
brke 2 K 50 vin. in 3 K.

Mučijo Vas kurja očesa?

Fellerjev pravi turistikovski obliž
učinkuje brez bolečin hitro in
zanesljivo! Nobenih kurjih očes
več! Nobenih žuljev! Nobene
trde kože! Mala škatljica 4 K,
velika škatljica 6 K.

Želite še kaj?

Fellerjeve „Elza“-
umivalne pastilje
(Kolonjska voda)
1 škatljica 7 K.

Fellerjev usipalni
prašek proti potenju
1 škatljica 6 K.

Fellerjev men-
tolni črtnik zoper
glavo- in zobobol
1 škatljica 4 K.

Fellerjev Elza-fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici
specialni 36 K.

Najboljši parfum z najfinjšim duhom od 8 K naprej.
Najfiniješe Hega-puder drja. Kluger, bel, roza in rumen,
1 velika škatljica 12 K.

Močna francovka v steklenicah po 8 K in 22 K. Ovoj
in poštnina posebej, a najceneje. — Evgen V. Feller,
lekarnar, Stubica donja, Elzatrg št. 67, Hrvatska.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov),
tesan les (smrekov, jelkov, borov),
okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen),
bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej),
drva (trda in mehka),
stoječi les v gozdu,
smrekovo skorjo

kupi vsako množino
„DRAVA“
lesna trgovska in industrijska družba
z o. z.
v Mariboru.

Kupi „Drava“ Maribor.